

▶ La BSO de VNG

Suïte Momo: girant a voltes de campana

El punt de trobada entre el 'grunge' i el pop independent

A la tercera va a la vençuda

Danny Ruiz (veu i guitarra rítmica), Isaac Ortega (bateria), Toni Jordán (baix) i Dani Comas (guitarra solista) són els noms propis que hi ha darrere de Suïte Momo, la tercera formació després de Bela 36 i Efecto Halo.

La seva primera *demo* es pot escoltar i descarregar a www.myspace.com/suitemomo



D'esquerra a dreta: Toni, Danny, Isaac i Dani, els membres de Suïte Momo.

DIARI

Música i feina, músics i educadors

Els Suïte Momo són un clar exemple que es poden conciliar la música i la feina, en aquest cas la d'educador. Danny i Isaac (mestres d'educació musical) i Toni (educador social) ho poden compaginar: "Portem una doble vida, i com que no estem dins del circuit *indie* ens hem de moure molt nosaltres mateixos i buscar per tot arreu".

// BLAI MARSÉ

L'any 1973, l'escriptor Michael Ende va publicar *Momo*, una novel·la que explica la història d'una nena òrfena que apareix en un poble on tothom li parla dels seus problemes i, sense que ella digui res, hi troben la solució. Al cap de més de 30 anys, Vilanova i la Geltrú ha vist néixer un grup que ret homenatge amb el seu nom a la protagonista de l'obra d'Ende. Danny Ruiz, vocalista i guitarra del grup, confessa que l'essència del grup és la mateixa que la de la nena *Momo*: **un cop arribem al local d'assaig, projectem els nostres problemes i els traiem en forma de cançons.** Actualment, els vilanovins giren a voltes de campana, tal com diu la lletra de *Proyecciones*, una de les cançons que formaran part del seu disc de debut. El treball, que possiblement estarà llest a principis de març, s'està gravant a l'estudi Grabaciones Míticas sota les ordres

de Charly Chicago, responsable del resultat de treballs d'artistes com Bunbury, Carlos Ann, Shuarma o Nena Daconte.

L'estil dels Suïte Momo és una combinació explosiva entre el pop independent espanyol característic de Los Planetas o Los Piratas i elements del *grunge* nord-americà més cru. Ho corrobora el mateix Danny: **les lletres del grunge m'han influenciat molt. És un estil molt important per a tots. El fet que l'Isaac (bateria) provinguí del rock progressiu ha fet que a l'hora de concebre segons quins riffs de guitarra siguin més rítmics quan abans eren més psicodèlics.** Tot i que no descarten fer alguna cançó en català en un futur proper, la banda justifica l'ús del castellà per arribar més a la gent i que d'aquesta manera es puguin sentir més identificats amb les lletres: **m'agrada escriure lletres obertes i que cadascú en**

tingui una interpretació pròpia. Parlar de problemes és el més comú, quan més enfonsat està l'artista és quan treu la seva creativitat. És una manera de sublimar les neurosis i de quedar en pau amb tu mateix. Els Suïte Momo no tenen prou de tocar en un únic grup per desfogar-se i mantenen paral·lelament un grup de versions de rock i *grunge*, els Free Disonance Pro. En certa manera, l'existència d'aquest segon projecte ha marcat el so definitiu de la banda. El *myspace* dels Suïte Momo és una de les seves armes de difusió més perilloses: reben una mitjana d'entre 50 i 100 visites diàries, un fet que es tradueix en les diverses localitats catalanes on ja han tocat o tocaran. Avui, la banda toca a la Sala Teatre de Vilafranca i repetirà a la Sala Moderna de la mateixa localitat el proper 1 de febrer. La ciutat de Vilanova espera ansiosament veure'ls tocar.

+ L'mp3 de Suïte Momo



Si tafanegem pel reproductor mp3 dels Suïte Momo trobem quatre discos dels noranta, un d'ells d'una banda vilanovina. Ells mateixos ens ho comenten:

Alias Galor-Bitensión (1998)
"És un disc del grup vilanoví de Pere Serrano que va marcar molta la nostra primera etapa com a Bela 36 i Efecto Halo. És un referent molt important per a nosaltres."

The Smashing Pumpkins Mellon Collie & The Infinite Sadness (1995)
"Diríem tota la discografia d'aquest grup fins al Mellon Collie. El disc anterior a aquest, el Siamese Dream

(93), també ens ha influenciat molt, és genial."

Mercromina "Acrobacia" (1995)
"Un rock molt clàssic que ha donat un so molt característic al panorama espanyol. Segur que és un referent per a molts grups del pop-rock estatal. Van demostrar una nova manera d'enfocar el so *indie*."

Los Planetas "Super 8" (1994)
"Té un rotlló molt visceral, encara que Unidad de desplazamiento (2000) també va ser molt important. L'hem escoltat i reescoltat moltes vegades, tota la discografia ens ha marcat, sobretot les lletres de les cançons"

